

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Чирпан, 12.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ I, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Т. Динков

при участието на секретаря Милена В. Ташева
като разгледа докладваното от Атанас Т. Динков Гражданско дело № 20225540100036 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен иск по чл. 432, ал. 1, във връзка с чл. 493, ал. 1 от Кодекса за застраховане (КЗ).

Исковата молба (ИМ) е подадена от ищеца П. Д. Г. ЕГН *****, с адрес: **, чрез адвокат В.М. от АК - Стара Загора, с адрес за връчване: ** против Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А. В ИМ се твърди, че на 08.06.2021 г. около 19.55 часа при пътно-транспортно произшествие (ПТП), настъпило на път II-66/66054, общ. Стара Загора, **, с личен номер 1001483241, при управление на лек автомобил, марка „***“, модел „***“, с рег. № **, нарушил правилата за движение по пътищата - не спрял на знак „Б2“, и по непредпазливост причинил телесни повреди на П. Д. Г., водач на лек автомобил, марка „***“, модел „** ЦДИ“, с рег. № **. Телесните повреди се изразявали в контузия на гръдния кош, косо кръвонасядане по лявата повърхност на гръдния кош, контузия на дясната ръка, непълно счупване на близките до дланта фаланги на трети и четвърти пръст на дясната ръка, счупване на близката до дланта фаланга на пети пръст на дясната ръка. При така установената фактическа обстановка вина за настъпилото произшествие имал водачът **, който не спрял на пътен знак „Б2“ и блъснал движещия се по пътя с предимство лек автомобил, управляван от ищеца. На виновния водач бил съставен АУАН № 025314 от 08.06.2021 г. Към датата на събитието автомобилът на делинквента бил с валидна полица за „Гражданска отговорност на автомобилистите“ № BG/22/120002144557, сключена с ответника и валидна до 03.08.2021 г. На 08.06.2021 г. в 21.20 часа, ищецът П.Г. постъпил в ДКБ/СО с оплаквания от болки в областта на дясната ръка и гърба, както и болки и оток в областта на дясната длан. Направени му били рентгенография на гръден кош и бял дроб и на двете китки с пръсти - лицева проекция. Видно от приложеното към исковата молба съдебномедицинско удостоверение на ищеца били причинени: контузия на гръдния кош, косо кръвонасядане по лявата

повърхност на гръдния кош, контузия на дясната ръка, непълно счупване на близките до дланта фаланги на трети и четвърти пръст на дясната ръка, счупване на близката до дланта фаланга на пети пръст на дясната ръка. Установените и описани травматични увреждания добре отговаряли да са получени при процесното пътно-транспортно произшествие. Затова на 16.06.2021 г. по административен ред отправили претенция до ЗК „Лев Инс“ АД за изплащане на обезщетение в размер на 10 000 лв. С писмо изх. № 8434 от 27.09.2021 г. им било предложено застрахователно обезщетение за неимуществените вреди в размер на 3000 лева, което считат за несъобразено с търпените болки и неудобства и съответно несправедливо. Предвид настъпването на описаното по-горе пътнотранспортно произшествие по вина на **, при което пострадал ищецът, и преживените болки, страдания и неудобства, за последния възникнал правен интерес да предяви осъдителен иск за изплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди срещу посоченото застрахователно дружество.

Искането до съда да постанови решение, с което да осъди ЗК „Лев Инс“ АД гр. София, с ЕИК 121130788, седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67 А, да заплати на П. Д. Г., с ЕГН *****, с адрес: **, сумата от 10000 (десет хиляди) лв., съставляваща застрахователно обезщетение за претърпените от възникналото застрахователно събитие неимуществени вреди, както и 65.00 (шестдесет и пет) лева за извършените рентгенографии, ведно със законната лихва от 16.09.2021г. (изтичането на 3-месечния срок за отговор по претенцията) до окончателното изплащане на сумите. Претендира направените по делото разноси, както и да бъде осъден ответникът да заплати на адвокат В.Д. М. адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, изчислено съобразно уважената част от исковете по Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК, процесуалният представител на ответното дружество ЗК „Лев Инс“ АД е подал писмен отговор, с който взема следното становище: Оспорва допустимостта на предявения иск, поради липсата на предпоставките на чл. 380, ал. 3, вр. чл. 432 от КЗ, тъй като към застрахователя била отправена покана за доброволно уреждане на отношенията и не била представена банкова сметка за превод на застрахователно обезщетение. Оспорва предявения иск по основание и посочения в ИМ механизъм на настъпването на ПТП, причините за реализирането му, както и вината на водача **. Оспорва твърдението за реализиран граждански деликт. Оспорва наличието на всеки един от отделните елементи на фактическия състав на деликта: твърдението за реализирано противоправно поведение, причинно-следствена връзка между него и релевираните от ищцата неимуществени вреди, както и вината на посоченото лице. Сочи, че не е налице хипотезата на чл. 300 от ГПК, като всички тези обстоятелства следвало да се докажат по безспорен начин. Прави възражение за принос от страна на самия ищец към настъпването на произшествието, изразяващо се в две насоки: със собствените му действия в качеството му на водач, както и съпричиняване към настъпването на травмите, изразяващо се в липсата на предпазен колан. Счита, че събитието е настъпило изцяло по вина на П. Д. Г.. Счита, че е налице основание за прилагане на разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Оспорва твърденията в исковата молба за механизма и причините за настъпване на ПТП, тъй като тези обстоятелства не могли да бъдат еднозначно установени от приложените документи. Оспорва твърденията за настъпили травми, тяхната степен и тежест, твърденията за продължителността на периода на оздравяване. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между твърдените в исковата молба травми и произшествието. Оспорва предявената претенция за обезщетение за

неимуществени вреди като завишена по размер. Не отговаряла на реално претърпените от ищеца неимуществени вреди, както и не била съобразена със собствения му принос към настъпването им. Оспорва претенцията за присъждане на законна лихва върху исковете, тъй като разпоредбата на чл. 380, ал. 3 от КЗ била императивна, съгласно нея непредставянето на банковата сметка от страна на претендиращото лице имало последствията на забава на кредитора по отношение на плащането, поради което застрахователят не дължал лихва.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 12 от ГПК, намира за установено следното:

От констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 08.06.2021 г., от заключенията на назначените съдебно-техническа и съдебно-медицинска експертизи, които съдът кредитира като пълни, ясни, съответни на писмените доказателства и неоспорени от страните по делото, както и от показанията на св. Станимира Димитрова Га, на които преценени по реда на чл. 172 от ГПК, съдът дава вяра защото кореспондират с останалия събран доказателствен материал, като не се събраха други, които да поставят под съмнение тяхната достоверност, се установява по еднопосочен начин следния механизъм на ПТП и причинени на ищеца телесни увреждания:

На 08.06.2021 г. около 19.55 часа, на път II-66/66054, общ. Стара Загора, водачът на лек автомобил, марка „***“, модел „***“, с рег. № ** - **, с личен номер 1001483241, при управление на посоченото превозно средство, нарушил правилата за движение по пътищата, тъй като не спрял на знак „Б2“, поради което предизвикал пътнo-транспортно произшествие лек автомобил, марка „***“, модел „** ЦДИ“, с рег. № **, управляван от ищеца П. Д. Г..

В заключението на приетата съдебно-техническа експертиза (СТЕ) като причина за възникване на ПТП от техническа гледна точка е посочено - несъобразяването на водача на лек автомобил, марка „***“, модел „***“, с рег. № ** със знак „Б2“ – за предимство (който определя реда за преминаване на пътните превозни средства през кръстовища и/или стеснени участъци от пътя) и навлизането на **а в пътя по който е бил управляван **а, вместо да го пропусне (л. 62 от делото).

По делото са представени с ИМ медицински документи - фиш за спешна медицинска помощ, резултати от рентгенография - 2 броя, съдебномедицинско удостоверение от които се установява, че от процесното ПТП ищецът е получил травматични увреждания и фактура № 3000066910 от 11.06.2021 г.

От заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) се установява, че в резултат на описаното ПТП ищецът П. Д. Г. е получил следните травматични увреждания: контузия на гръдния кош, косо кръвонасядане по лявата повърхност на гръдния кош, контузия на дясната ръка, непълно счупване на близките до дланта фаланги на трети и четвърти пръст на дясната ръка, счупване на близката до дланта фаланга на пети пръст на дясната ръка. Травмите по пръстите на дясната ръка са затруднили движението на пострадалия за срок от около 28 дни, като неминуемо П. Д. Г. е търпял болки на базата на получените травматични увреждания. Установените травматични увреждания напълно отговарят да са получени при описаното в исковата молба ПТП, като уврежданията по гръдния кош са от действието на обезопасителния колан, а травмите на дясната ръка са от действието на волана на автомобила (л. 80 от делото).

От показанията на св. Га се установява, че брат й – ищецът П. Д. Г. в резултат на процесното ПТП изпитал силен стрес, вдигнал високо кръвно налягане, като търпял болки от

травматичните увреждания, и не бил възстановен напълно.

По делото не е спорно, а и това се установява от представената застрахователната полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ № BG/22/120002144557, че по отношение на управлявания от ** Василиос лек автомобил, марка „**“, модел „**“, с рег. № **, е била сключена и е действала валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със застраховател – ответното дружество.

От приложените материали от застрахователната преписка и по-конкретно писма до ищеца от ЗК „Лев Инс“ (л. 11 и л. 41 от делото), се установява още, че ищецът е подал заявление до ответника с искане за заплащане на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на процесното ПТП, като застрахователят е определили размер на застрахователно обезщетение сумата от 3000 лева, но няма твърдения, нито доказателства по делото тази сума да е платена.

При така установеното от фактическа страна, съдът, от правна страна, намира следното:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

В случая наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП, по силата на което ответникът е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица, не е спорно обстоятелство по делото.

Съдът намира за безспорно установено и виновното и противоправно поведение на водача на застрахования автомобил **, който при управление на лек автомобил, марка „**“, модел „**“, с рег. № **, е нарушил правилата за движение по пътищата - не спрял на знак „Б2“ (СТОП) и по непредпазливост е причинил на ищеца неимуществени вреди. Неоснователни са възраженията на ответното дружество за неустановен механизъм на ПТП. Напротив същия се доказва по несъмнен начин, както от протокола за ПТП, така и от заключението на съдебно-техническата експертиза. Неоснователно е и възражението за съпричиняване. Съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увреждения – обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. В случая по делото няма данни за такова противоправно поведение от страна на ищеца. А твърдението за липса на обезопасителен колан се опровергава от заключението на СМЕ. Неоснователно е възражението на ответното дружество за липса на причинна връзка между увредите на ищеца и ПТП, което се опровергава от заключенията на СМЕ и на СТЕ. В този смисъл данни се съдържат и в медицинските документи, приети като писмени доказателства по делото и в изслушаните свидетелски показания.

Следователно отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, във връзка с чл. 493, ал. 1 КЗ, следва да бъде ангажирана. По делото се установи също така, че ищецът е изпълнил задължението си по чл.

380 от КЗ да предяви претенцията си пред застрахователя, т.е. е изпълнена разпоредбата на чл. 498, ал. 3 от КЗ.

Що касае размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието „справедливост“ не е абстрактно. Според ППВС № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

Като съобрази от обстоятелствата, при които са били причинени уврежданията (ПТП), от техния вид, характер и времетраене (контузия на гръдния кош, косо кръвонасядане по лявата повърхност на гръдния кош, контузия на дясната ръка, непълно счупване на близките до дланта фаланги на трети и четвърти пръст на дясната ръка, счупване на близката до дланта фаланга на пети пръст на дясната ръка, като травмите по пръстите на дясната ръка са затруднили движението на пострадалия за срок от около 28 дни, и същият е търпял болки на базата на получените травматични увреждания) и като взе предвид обичайно присъждащите обезщетения в аналогични случаи, съдът намира, че справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди е сумата от 6000 лева, до който размер искът е основателен. Обезщетението в този размер съответства както на установения в чл. 52 от ЗЗД принцип за справедливост, така и да възмезди неблагоприятните последици, настъпили за ищеца в резултат на непозволеното увреждане (Решение № 94 от 18.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 3030/2018 г., II т.о.; Решение № 1 от 04.03.2020 г. на ВКС по т. д. № 512/2019 г., I т.о.).

Що се касае до размера на претенцията за имуществените вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение на ищеца, същите безспорно се доказват в претендиращия размер от 65 лева (л. 13 от делото).

Предвид гореизложеното, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетения по чл. 432, ал. 1, във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ за причинените му неимуществени и имуществени вреди, както следва: сумата в размер на 6000 (шест хиляди) лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от възникналото застрахователно събитие неимуществени вреди, както и сумата в размер на 65.00 (шестдесет и пет) лева за направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 16.09.2021 г. (изтичането на 3-месечния срок за отговор по претенцията), до окончателното изплащане на сумите. До пълният размер от 10 000 лв. искът за неимуществени вреди, следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените съдебни и деловодни разноски за държавна такса и за възнаграждения на вещи лица в общ размер на 480 (четирисотин и осемдесет) лева, съразмерно с уважената част от исковете.

Оказаната на ищеца от адвокат В.М. правна защита и съдействие е при условията на чл. 38, ал. 2, вр ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Възнаграждението се дължи на адвоката. С

оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане в полза на пълномощника на ищеца следва да се присъди адвокатско възнаграждение съобразно уважения размер на исковете в размер на 630 (шестстотин и тридесет) лв. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца, предвид правната и фактическа сложност на делото, броя на съдебните заседания и извършените процесуални действия – разпит на свидетел, назначаване на експертизи. Предвид това размерът на адвокатското възнаграждение не следва да е обвързан единствено и само от размера на паричната претенция.

Ответникът също претендира разноски по делото и юрисконсултско възнаграждение. Ищецът дължи на ответника сумата 160 лв. разноски за възнаграждения на вещи лица, съобразно отхвърлената част от исковете. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, съдът определя възнаграждение за процесуалния представител на ответното дружество в размер на 200 (двеста) лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 432, ал. 1, във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ, Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на П. Д. Г. ЕГН *****, с адрес: **, обезщетение по чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ, както следва: сумата от 6000 (шест хиляди) лева, съставляваща застрахователно обезщетение за претърпените от възникналото застрахователно събитие неимуществени вреди, както и сумата от 65.00 (шестдесет и пет) лева за извършените рентгенографии, ведно със законната лихва от 16.09.2021 г. (изтичането на 3-месечния срок за отговор по претенцията) до окончателното изплащане на сумите, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за неимуществени вреди за разликата над 6000 лева до 10 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на П. Д. Г. ЕГН *****, с адрес: **, направените съдебни и деловодни разноски за държавна такса и за възнаграждения на вещи лица в общ размер на 480 (четиристотин и осемдесет) лева, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2, вр ал. 1, т. 2 от ЗА, Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на адвокат В.М. от АК - Стара Загора, с адрес за връчване: **, адвокатско възнаграждение, съобразно уважения размер на исковете в размер на 630 (шестстотин и тридесет) лв.

ОСЪЖДА на основание на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, П. Д. Г. ЕГН *****, с адрес: ** да заплати на Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, сумата от 160 (сто и шестдесет) лв. разноски за възнаграждения на вещи лица, съобразно отхвърлената част от исковете, както и 200 (двеста) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред ОС – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____